

- Зема-та сѧ убога и сѧ утиши,
 9 Когато станѧ Бога на сѧдз,
 За да спасе всички-тѣ кроткы на земли-тѧ. (Села.)
 10 Истиннѧ человекска-та карость ще стане за хвалѧ
 текѣ:
 Ще възвранишь остаткѧ-тѧ на карость-тѧ.
 11 Обричайте сѧ, и отдавайте обричанія-та си на
 Господа Бога вашего:
 Всичкы които сѧ около него
 Да принесѧтъ дарове на Страшный-тѧ.
 12 Той отнема дѧхѧ-тѧ на князове-тѣ:
 Страшенѧ ѣ на земны-тѣ царѣ.

ПСАЛОМЪ 77. (по Слав. 67.)

Първома пѣвецѧ, за Идѧвѧнѧ. Псаломѧ Ясафовѧ.

- 1 ГЛАСЪ-ТЪ ми ѣ кѧмѧ Бога, и выкамѧ:
 Гласѧ-тѧ ми ѣ кѧмѧ Бога, и ще ма послѧша:
 2 Въ день-тѧ на скръвь-тѧ си потърсихѧ Господа,
 Простирахѧ ноца рѧцѣ-тѣ си, и не прѣставахѧ:
 Дѧша-та ми не рачеше да сѧ утѣши.
 3 Напомнихѧ си за Бога, и смѣтихѧ сѧ:
 Размыслихѧ сѧ, и смалнѣ дѧхѧ-тѧ ми. (Села.)
 4 Удържалѧ си очи-тѣ ми въ неспѧнїе:
 Смалухѧ сѧ и не могахѧ да предѧмамѧ.
 5 Размыслихѧ древне-тѣ дни,
 Годины-тѣ на ветхы-тѣ врѣмена:
 6 Напомнамѧ си за пѣснь-тѧ си:
 Ноца размышлявамѧ сѧ съ сердце-то си,
 И дѧхѧ-тѧ ми испытѧва:
 7 Да ли ще негодѧва Господь вѣчно?
 И не ще ли да ѣ вече милостивѧ?
 8 Да ли прѣстанѧ милость-та мѧ за всегда?
 Прѣсѣче ли сѧ слово-то мѧ въ родѧ и родѧ?
 9 Да ли забрави да мѧсѧва Богѧ?